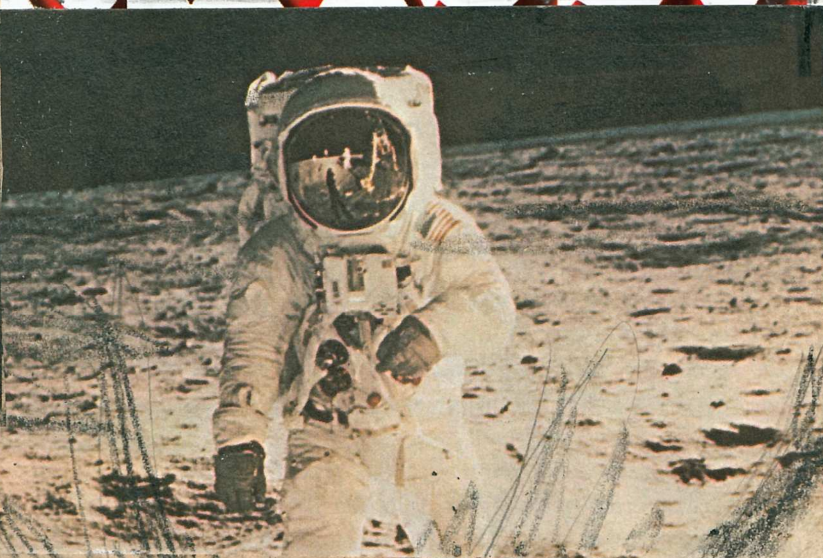
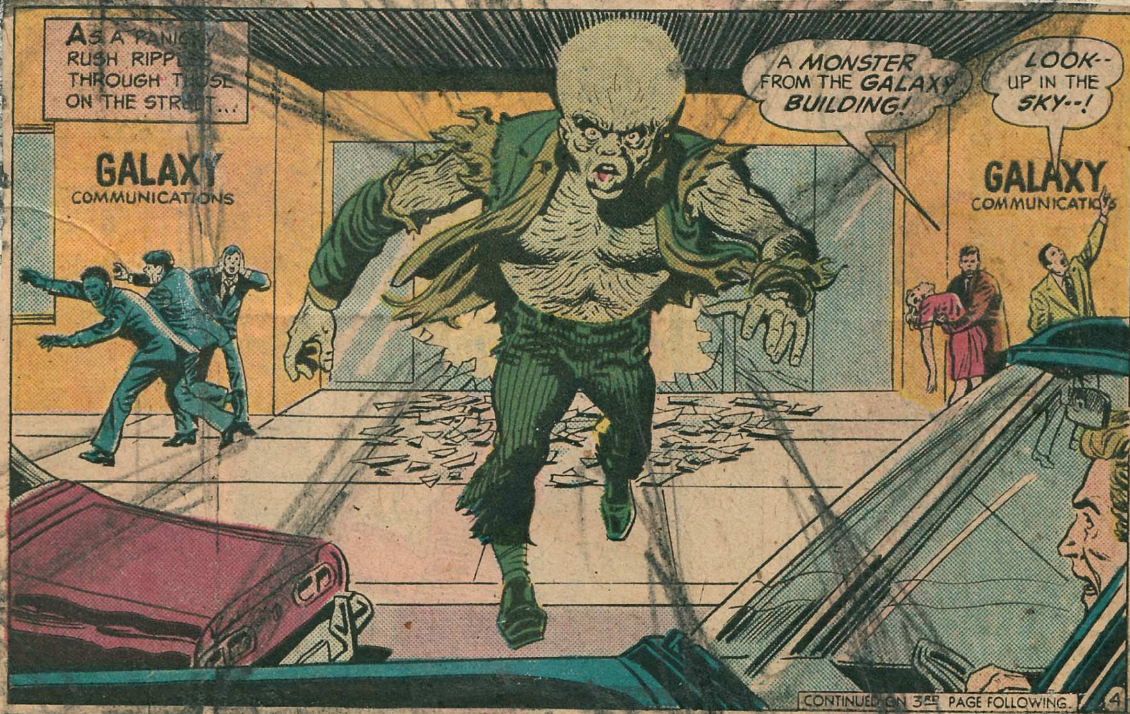
Obskuriøst

Armstrong og ... nylonflag, på ... overvåget af 500 millio-
ner seere over hele ...
var præsident Nixon ...
fra Washington ... Neil og ...
»Jeg taler til jer fra det ova...
Hus. Og ...
storiske telefonsamtale ...
. . . for alle amerikanere ...
teste dag i vor ...

HERUNDER menneskefodspor...

EN BRONZE ALDER-DRENG VENDER TILBAGE

PÅ

Onsdag 19. april 2017

Der gik for mange interessante serier på

"Fagre nye ver

"Brave New World", UK

til at smugblad

savuere de antikke kilder, Tacitus? En-

Kattene havde overpisset nogle ting i en bunke på gulvet. Der ligger så meget og flyder på mit gulv. Et af ofrene for vandalismen var et gammelt nummer af *Action Comics* (#448, juni 1975). I stedet for bare at kassere det (jeg hader at kassere), valgte jeg at redde en håndfuld billedruder. Disse udklip er fordelt på forsiden af dette blad og rundt omkring indeni. Lugter siderne en smule af pis, er det altså kilden... eventuelt i forening med de anvendte materialer. Jeg er nødt til at være billig.

Jeg har skrevet om det før, i gamle numre af *Obskuriøst*, på aktive såvel som nedlagte blogge og i diskussionsgrupper. Der er så meget, jeg voksede op med, hvor jeg ikke længere kan genkalde mig magien fra den første gang. Det være sig film som tv-serier, populærmusik, tegneserier og bøger. Én søjle står dog urokkelig tilbage i ruinhoben af forvitrede brokker, barndomsrigets faldne palads: Superheltene.

Ikke Fantomet, han er ingen rigtig superhelt, trods masken, og historierne keder i længden. *Fantomet* var det første blad (måske bortset fra *Sølvpil*), jeg *holdt op med* at samle, som knægt. Ikke *Kung-Fu Magasinet*, selvom der er enkelte numre, jeg holder af; kampsport siger mig intet og den der pseudo-østerlandske filosoferen er i grunden bare grinagtig.

Superman! I nogle år *med Batman*! *Super-Solo*! *Super-Special*! *Super-Ove*! *Edderkoppen*, *De fantastiske fire*, *Dæmonen*, *Hulk*, *Dracula*, *Hulky*... okay, hverken Hulk eller Dracula er rigtige superhelte, Dracula er en led, stinkende skurk, men alligevel...

rettighedshelvedet er en | forbi en bogreol, hvor jeg

Jeg købte bladene, når de udkom, eller fyldte huller ud i små snuskede kiosker, hvor Winthers marvelblade lå, med klippede hjørner og store røde rabatmærker. Jeg lånte endda andres blade. Jeg var med, da tingene skete, da Superman fik skovlen under Parasitten og sat en stopper for Kraniebanden, da Hulk blev normal (for en tid), da Peter Parker konfronterede sin onkel Bens morder, da Dracula definitivt døde, i hvert tilfælde på dansk...

og øre, den proverbielle | værker desuden uopdriveli-

Der er ikke noget om slår den oplevelse og det er derfor, jeg aldrig kom i gang med systematisk at samle amerikanske blade. Jeg havde jo mine gode danske ditto.

Ja, selv, da jeg opdagede, at Sverige og Norge kørte videre med *Edderkoppen* og *De fantastiske fire*, mens danske Winther snorkede i de tidlige firsere, i fuldkommen identisk layout, bortset fra sproget, eller, at *Gigant* fortsatte deroppe, længe efter de fire forkølede numre på dansk, eller *Superboy*, for den sags skyld, så var det godt nok fascinerende og som at sidde og læse blade fra en alternativ dimension, men stadig ikke på en (hvis jeg absolut skal sætte fine ord på følelsen) eksistentiel måde *the real thing*.

moderne læser kan den | om en regent; resten kom-

(Før jeg glemmer det: Den udklippede Superman historie blev trykt i danske *Superman med Batman* nr. 9, august 1979. Et blad, jeg købte i kiosken. Hvor er det dog længe siden nu.)

Når disse gamle blade står så stærkt i mine erindringer, skyldes det bl.a., at jeg ikke havde råd til mange andre adspredelser, så hver historie blev læst igen og igen, indtil de sejeste af replikkerne sad på rygraden og jeg kunne gengive dem overfor mine kammerater. Og selv om det var historier som de danske redaktører havde valgt fremfor alt muligt andet som jeg så aldrig fik læst og Winthers blade notorisk skar i materialet, for at presse tre historier ind i hvert blad og det hele i det hele taget var fortygget, så

kan ikke få nok af at dissi- | empatiforladt ung mand i

lien i Guyana"
a Tragedy: The Story
ones", USA 1980.
tion: William A. Gra-
ham. Oprindelig to afsnit;
også forkortet tv-film.

Guccione insisterede på).
es. Mit problem med serien
og at der går rygter om
variantudgaver af individu-

var det altså *mine* blade og ovre i Buenos Aires voksede en knægt op samtidig med *sine* udgaver og ville naturligvis insistere på det samme (på spansk) og så videre.

skuespillere i bar røv og på
duktionen er i top og his-

For resten var superheltenes bronzealder ikke nær så kikset som den kollektive bevidsthed vil det. Sølvalderens værste fjollerier var kommet snor og Clark Kent havde skiftet job til reporter og nyhedsoplæser på en tv-station, måske en smule mere voksen. Grønne Lygte og Grønne Pil pakkede en gammel stationcar og tog på langfart gennem Amerika, hvor de bekæmpede narkohandlere og racister (og en vildfaren kosmisk trussel i ny og næ). Og Grønne Lygtekorpset fik et ekstra medlem på Jorden, Jon Steward, en vred ung NEGER og selv den pæne, liberale eksisterende Grønne Lygte tænkte, går det nu, men det gjorde det.

Batman var blevet hårdkogt og cool, længe før Frank Miller og halvfemsernes GRIMDARK æra, check bare *Super-Solo* nr. 1, *Gotham Citys genfærd*, en af de fedeste Batman-sagaer nogensinde. Og jeg kunne blive ved. Tanker på en regngrå fredag i august, 2017.

Obskuriøst: Det lugter lidt (nr. 14C)
ISSN: 2445-6942
Produceret i eet eksemplar (unikum), med et fejltrykt eksemplar af Obskuriøst nr. 14 som "bund". Kontaktinfo: obsblad@hotmail.com. Alle originale tekster er skrevet af Henrik Larsen, 2015-17. Kollager og øvrig tilrettelæggelse: Henrik Larsen, sommeren 2017. Cigarfotoserie side 10: Palle Brahe (RIP). Alle illustrationer er udelukkende anvendt i oplysningsmæssig henseende.

sæsoner af kultserien på
dvd og følger op i et sene-
blev transmitteret. DR viste
tre afsnit, med start 7. juni
1988, kl. 21.50

Indhold:

FLIMREÅR · FILM OG SERIER

e
J
c

…g når ikke
…onlig forhold til
dem selv, men det er film
som bør ses.

…ef

… tv-thriller med
… Hamlin, Catherine
…icks og Jason Robards
som ikke rigtig holdt ved
gensynet. Plottet er så indviklet som nogen Raymond Chandler roman; det er til sidst svært at sige præcis hvem som myrdede hvem og den "chokerende" afsløring i pølseenden virker temmelig søgt og desperat.

…uktion: Yasuo Furuhata.
…redag 27. september
…, kl. 23.40.

…thans første affære
…, USA 1983. Instrukti-
…ewis John Carlino. TV2,
…ag 9. oktober 1991, kl.
…5.
…d Jacqueline Bisset,
… Lowe, Andrew
…arthy. Jonathans første
…re er med hans bedste
…s mor, noget ingen af
…erne dog er klar over i
…yndelsen.

…kabens hus
…ething Evil, USA 1972.
…tion: Steven Spiel-
… TV2, fredag 8. no-
…er 1991, kl. 23.10.
…lig obskur lille tv-
…med bl.a. Sandy
… (ikke at forveksle
…andy Denny). Er
…ken ude på vhs eller
…er ligger eller lå to
…er af filmen på you-
…et bleget, udvasket
…pet print samt et
…g skarpt og komplet.
…udsigt nok syntes jeg, det
dårlige print gav den bed-
ste oplevelse.

Hvor de grønne myrer drømmer
Where The Green Ants Dream, Vesttyskland 1984. Instruktion: Werner Herzog. TV2, mandag 18. februar 1991, kl. 22.05. Kontroversielt dokudrama, filmet i Australien, om en stamme af aboriginere og deres kamp mod et indtrængende mineselskab.

Jonathan Livingston Havmåge

Blue Velvet
USA 1986. Instruktion: David Lynch. DR, fredag 10. maj 1991, kl. 22.30.

Neo-noir a la Lynch. På een gang drømmeagtig og en rå udstilling af lillesamfundets mørke bagside, er det et slags (betydelig mere eksplicit) forstudie til "Twin Peaks". Dennis Hopper gjorde stort comeback i

Skærmtrolden
Electric Dreams, USA 1984. Instruktion: Steve Barron. TV2, mandag 23. september 1991, kl. 20.00.

Shogunens skygge
Shôgun Iemitsu no Ranshin: Gekitotsu, Japan 1989.

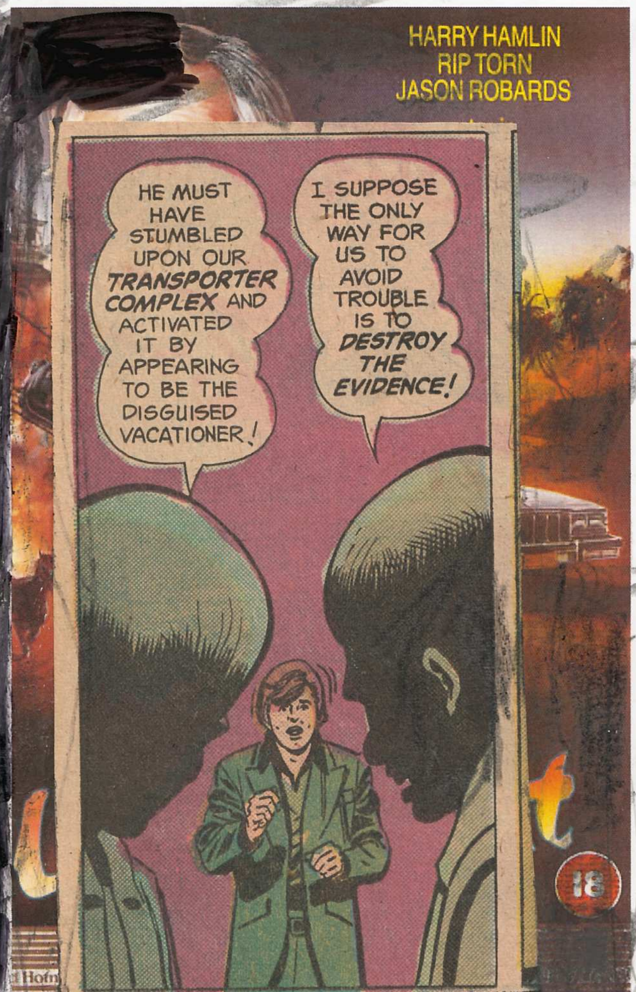
Ulvenes land, USA 1983.
Never Cry Wolf. Instruktion: Carroll Ballard. DR, lørdag 6. december 1991, kl. 20.45.

Dramadokumentar. Det var i firserne, at ulven pludselig blev lidt af et pop fænomen, et "ædelt, misforstået dyr". Folk gjorde sig interessante ved at optræde i medierne med ulve som kæledyr og jeg mener også, at København Zoo udvidede bestanden. Jeg respekterer de, der oprigtig talte ulvens sag, som modvægt til gamle dages skrækkampagner og masseudryddelser, men det er stadig et rovdyr, et vildt dyr. I betragtning af at selv

UDKAST

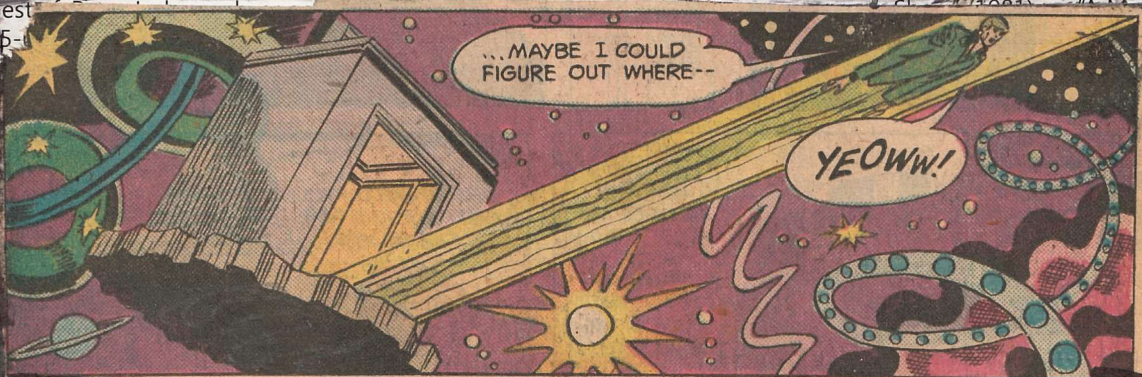
Man skal være ung for at
føle sig gammel
Vi, der er gamle, vi
bliver bare ved
Hver dag i morgen kunne
blive den næste
Den enes action, den
andens kedsomhed

Tag det bedste
Husk det værste
ud med ligegyldighed
For kun at herfra
at erkende

det var den allermest kedsbare
tid
(frit efter John Cale)

Starte morgenen med
den rituelle kaffe
Psykosomatisk nippe koffein
Mens man fordøjer gårsdagens
vædsler
i den gratis netavis

TORBEN NIELSEN BLUES

Torben Nielsen var en af min barndoms helte. Jeg slugte hans sommerføljetoner i *Aktuelt* tre år i træk. To af dem udkom aldrig i bogform og det har naget mig lige siden.

Mit kendskab til kriminallitteraturen var begrænset til, hvad jeg kunne finde på skolebiblioteket og folkebibliotekets reoler for min aldersgruppe. Af etablerede navne Conan Doyle, Maria Lang, Helle Stangerup, Agatha Christie, Anders Bodelsen og Torben Nielsen. Nogle billige kioskhæfter (*Hank Janson*, *Larry Kent* m.fl.) samt børneserien *Alfred Hitchcock og De tre detektiver* fuldendte billedet.

Jeg tog, hvad jeg kunne få, af brændstof til fantasien. Torben Nielsens sommerføljetoner var seje. Man gættede med undervejs og så var der præmier til de, der gættede morderen. Forfatterens sprog og stil påvirkede mig så meget, at jeg begyndte at skrive dårlige efterligninger, hvoraf de fleste er gået tabt, men min skolekammerat Niels Gjerløff reddede et enkelt, maskinskrevet manuskript og forærede mig det for nogle år siden. Måske bringer jeg et uddrag af den unge Larsens fanlitteratur i et kommende blad. Måske.

Det var først senere, jeg gav mig til at læse romanerne på biblioteket og på det tidspunkt var begejstringen dalet. De var for insisterende hårdkogte efter min smag. Jeg prøvede erindringsbøgerne, *Landsbydreng – røgterdreng* m.fl. og ungdomsserien om *Nold* - som om der var noget magisk ved selve forfatterskabet. Og lyder det naivt, ja, så var jeg altså kun 12-13 år!

Jeg genfandt aldrig magien. Måske havde det mest været spændingen ved at følge en løbende handling uge efter uge.

Randkløve-drabet

Jeg husker intet af *Jønsson-sagen*, fra min barndom. Da jeg fik fat i bogen antikvarisk, for 8-10 år siden, var der ingen klokke som ringede under læsningen. Mærkeligt, i betragtning af de små detaljer, jeg kan genkalde mig fra de to næste føljetoner. Måske havde jeg ikke fulgt den i avisen alligevel. Ja, sådan er det nok.

Randkløve-drabet begyndte med, at en kvinde blev fundet død for foden af den bornholmske klippeformation Randkløve-skåret (der har kostet liv gennem årene, for real). Det lignede en tragisk ulykke, men obduktionen sagde mord. Næste offer var en kvindelig blaffer, hvor mordet skulle ligne bilpåkørsel. Et tredje offer stod ikke på morderens listen, men blev nakket alene for at distrahere politiet.

Det mest mindeværdige ved føljetonen var morderens foretrukne våben: en tung metalkugle viklet ind i et fiskenet!

Torben Nielsen opererede med tre-fire mistænkte op og læssede masser af snavs over på hver især. Afsløringen var rimelig plausibel... Men motivet! Morderen havde deltaget i et krydstog, hvor en gruppe af de øvrige passagerer var snublet over hans pinlige hemmelighed: han var transvestit. Og derfor måtte de dø. Ja, det var altså halvfjerdserne.

Dødens melodi

Denne føljeton handlede om gamle nazister, der ville gøre op med deres modstandere; jeg kan ikke huske, om det var Mossad agenter eller på anden vis politisk aktive jøder. Nazister fra krigens tid, der stadig udgjorde en trussel, var et flittigt benyttet motiv i spændingslitteraturen og filmen, gennem min ungdom. I dag skal de jo nok være frosset ned eller zombier, eller benytte sig af tidsrejser, for at fungere.

Her var der intet gennemgående mordvåben, men morderen afspillede hver gang den gamle nazi-sang *Horst Wessel* på kassettebånd! Han var en lejemorder som de gamle nazier havde hyret. Endnu en gang klaskede Torben Nielsen en masse mistanke op på sine skumle figurer...

Avisens gættekonkurrence blev en bragende fiasko. Der var nemlig så få som havde gættet rigtigt, at man på redaktionen måtte trække lod blandt de øvrige indsendte kuponer om gevinsterne! Forfatteren havde strengt taget også snydt, hans morder var først blevet introduceret ret sent i handlingen, uden tid til ligesom at bundfælde sig hos læserne. Der kom, så vidt jeg husker, ingen Torben Nielsen føljeton året efter.

Kronologi:

Jønsson-sagen, føljeton i *Aktuelt* sommeren 1977
Jønsson-sagen, Fremads kriminalromaner 1978
Randkløve-drabet, føljeton i *Aktuelt* sommeren 1978
Dødens melodi, føljeton i *Aktuelt* sommeren 1979

En sød lille film, sådan en
som anmeldere ville
"hjertevarm".

sort/hvid og farve, med

Med Marlon Brando som

ligesom Charade (1963) var

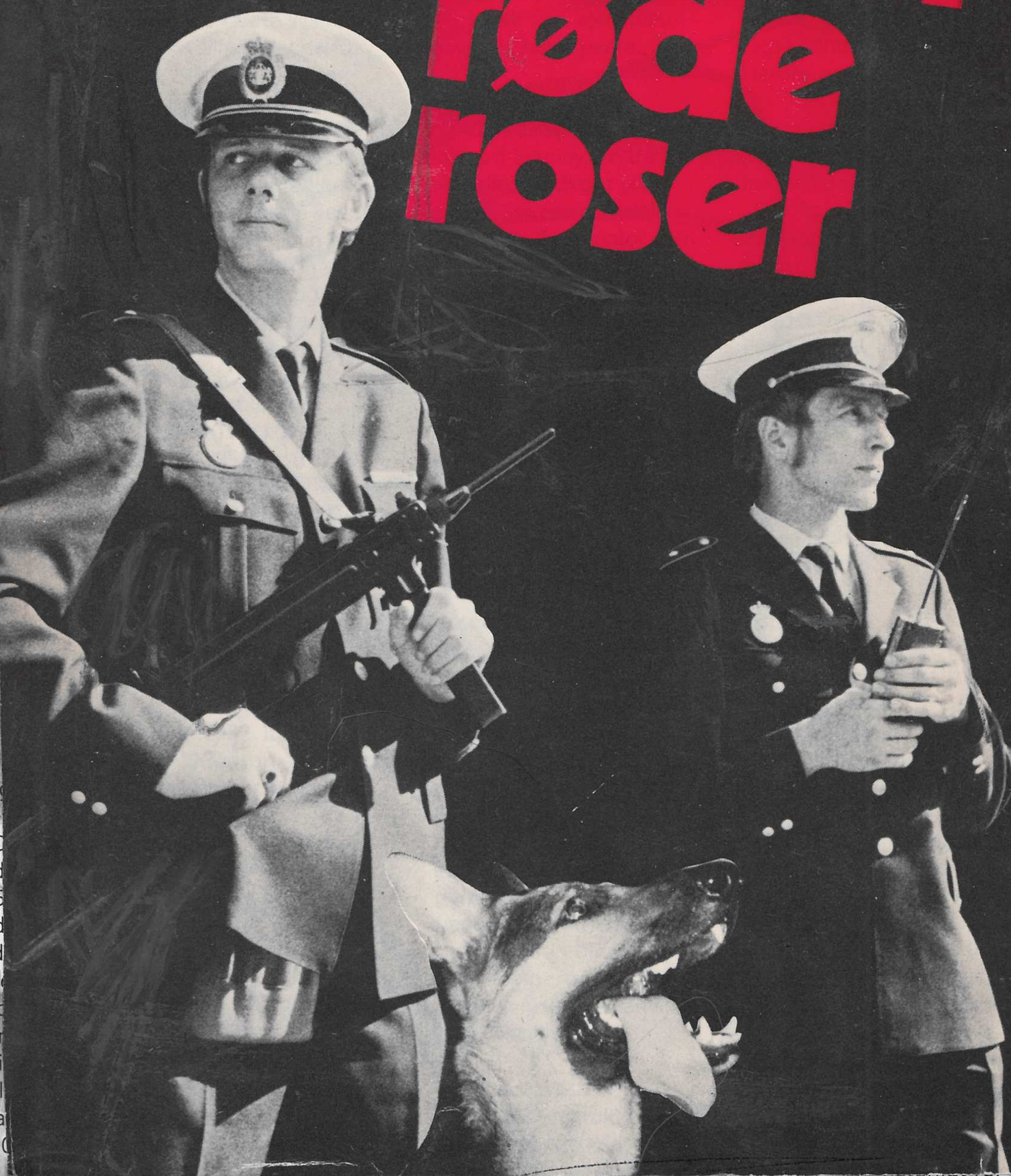
Lost Boys
The Lost Boys, USA
Instruktion: Joel Sch
er. TV2, fredag 15.
ber 1995, kl. 23.40.
80erne leverede g
ungdomsgysere. Th
Boys tåler sammen
med film som An A
Werewolf in Londo
Fright Night (1985
Monster Squad (19
soundtrack med b
and the Bunnymen

"M"
Tyskland 1931. Inst
Fritz Lang. DR, ... sc
december 1995, kl.

Fran
USA 1931. Instrukti
mes Whale. DR, fre
december 1995, kl.

Frankensteins brud
The Bride of Franke
USA 1935. Instrukt
mes Whale. DR, fre
december 1995, kl.

Beetlejuice
USA 1988. Instrukt
Burton. TV2, onsda
december 1995, kl
Tyndbenet gyserko
som blev et stort h
bedste ved filmen
Michael Keaton som
ånden Beetlejuice.

1996

Messer af modgang
Nothing But Troub
1991. Instruktion: D
Aykroyd. TV2, sønd
marts 1996, kl. 20.5
En helt utålelig d
gyserkomedie med
Chase, Dan Aykroyd
Candy og Demi Mo
en eller anden grun
ker jeg den slags fi
re end de gode sol
sikkere som licenska
sendte i rigt mål, 90
igennem.

Motorcykeldrengen
Rumble Fish, USA 1
Instruktion: Francis Ford
Coppola. TV2, fredag 12.
april 1996, kl. 23.40.
Art movie, filmet i mix af

Buddy-cop film med et
zombie-twist.

Duel i Missouri
The Missouri Breaks, USA
1976. Instruktion: Arthur
Penn.

Flynn Boyle i hovedrollerne
og en historie, der låner
elementer fra deres respek-
tive arbejder for David
Lynch er Red Rock West
nærmest at betragte som
en uofficiel Lynch-hyldest.

len som Manden af stål,
med vanlig charme og ele-
gance. Det er til gengæld
også filmens eneste styrke.

Åh, ungdom ...

At begræde sin tabte ungdom
er noget for de unge
Michael Strunge

Men senest, en af mine venner græd for en
alenlang tirade af verdenssmerte i det
seneste Obskurnost, fordi jeg rundede halvtreds,
skrev han på sin blog
Nice one, Jack
Det var bestemt ret fristende
men fantastisk spild af tid
Den kamp er tabt, den strid er slået og jeg
er blevet gammel, gammel nok til at kunne
sige Ungdommen nu til dags og spytte
(i tanken)

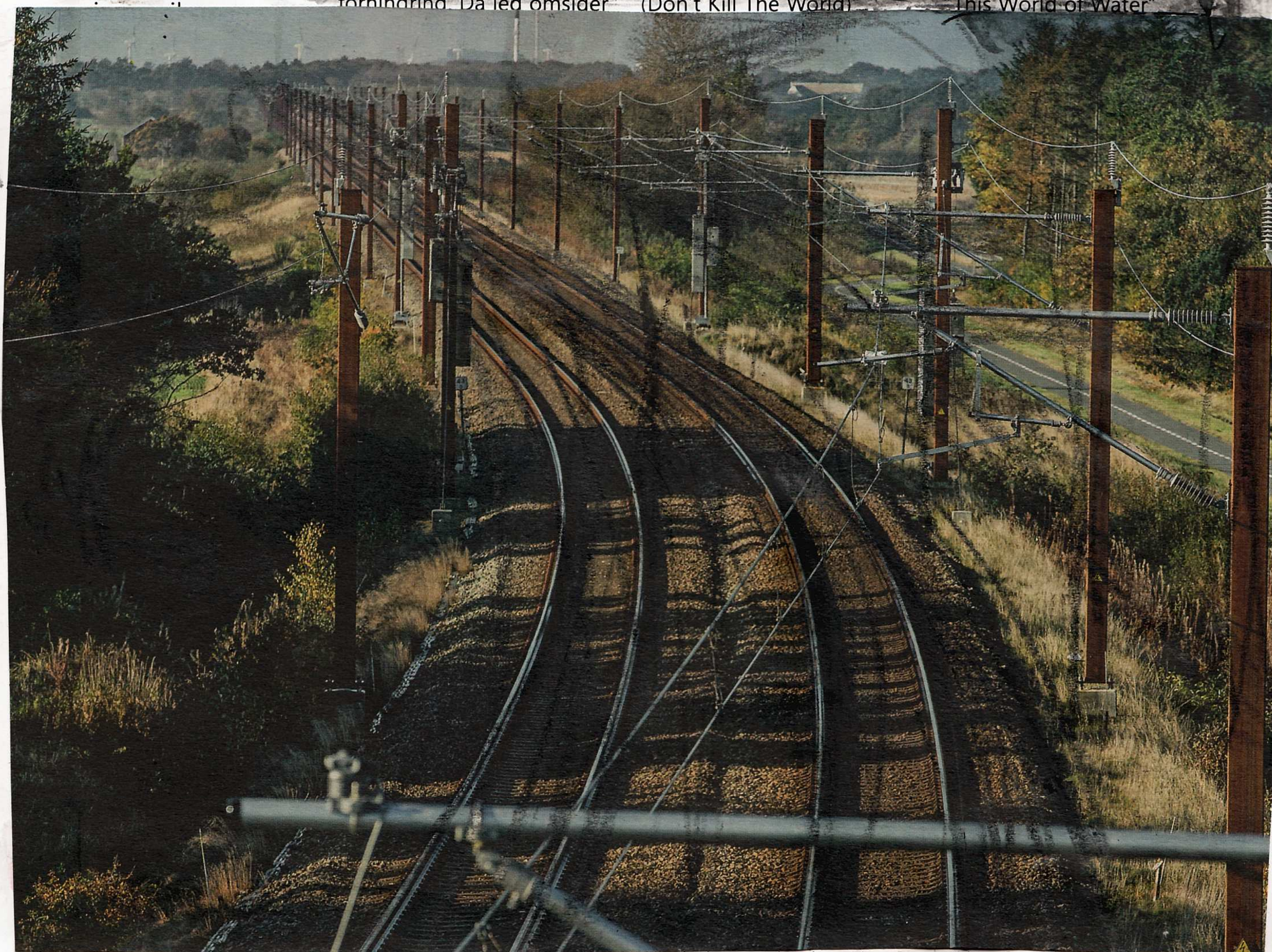
Det er svært at skrive

forbindring. Da jeg omsider

M. "We Kill The World (Don't Kill The World)"

egyndte at købe fær-
dspillede kassette-
Michael Hardinger,
Music, ELO, The Be-
Barndommens helte
dog gradvist måtte
or de nye impulser.
new wave, hard rock,
lige toner, filtreret
em radioen, med dens
fmålte grænser for
stændige, men sta-
k til at jeg tog notits.

uggles sang om ra-
ernes død og om at
plastikalderen på
Killed The Radio
g "Living in a Plastic
1979). I dag obskure
som New Musik og
oon Martin leverede sære
synth-visioner med hhv.
"This World of Water"

(som omtalt i Obs 12) kulturelt gammeldags. Rock-

ABBA var det første band, jeg blev bevidst om. De var

havde lært at huske titlerne på den musik, jeg hørte.

vid og sans med "The Dreaming" (1982), da jeg

Jeg har haft min
midtvejskrise
Jeg har købt min
læderjakke.
Angsten er der naturligvis
stadig
men mixet med resignation
Glasseret med bitter
glasur i citronsaft,
syre, sort sarkasme

hørte d… skolen… lidt af e… ulastelic… ler og f… men de… franskm… sang "W… Need Yo… leverede… kolsk po… pin" og… Mike Ol… Shadow… kæmpeh… sig press… bet til at… nummeret, hvilket resulterede i fotokopien "Crime of Passion" (1983). Samme år som Oldfield sang Se…stian om "80'ernes b…me" og om at få "co… på Rue Fontaine", hv… lød en smule frækt p… dansk. Moral: "Frost… Nights" (1983), et vir… fødte new wave numm… og dansk. Kan noge… Taco? En døgnflue m… 1983 novelty hit: den… gamle standard "Putt… the Ritz", udsat for Ta… Ekstremt pinlig – men… en sjov måde.

(1984-1987)

…igen nu og alt er forandret. Den kommunale sammen-…

…af kunder. En hjørne forretning, længere ude, tv-ringen og overfor centret med dens egen biks. Og langt langt ude, der hvor byen næsten ender, ligger der en lille el butik med pærer og stik og en reol med støvede kassettebånd. Der finder jeg en dag Rainbow Rising, det sidste Rainbow album med Dio, jeg mangler.

Det er som sagt 1986 og jeg venter utålmodigt på Ozzy Osbournes nye album The Ultimate Sin. Jeg kommer lige fra undervisningen på gymnasiet. Måske pjækker jeg, det kunne ligne mig. Jeg håber: Må…

…for min egen skyld, til hvad jeg har lyst til. Jeg hænger vist fast i fortidens musikmønstre – og hvad så? Det er mit liv, min smag.

Som firserne skred frem lyttede jeg til stadig mindre eftermiddagspop og stadig mere aften rock. P4 i P1, hvem kan huske ungdomsfladen om søndagen? Det var dengang, radioen tog sin public service rolle alvorligt. Dengang, man gav sig tid til at trække vejret, til eftertanke. Det blev spillet alternativ desperadorock med The Gun Club: "Walking with the Beast" (1984), goth rock med Siouxsie & The Banshees: … (Thom… …rig gui… …rpions: "Still Loving… (1984). …servatet …e Ring, …var ra… …stort …allader. …Z.Z.Top, …et var …plader…

Jeg kunne score status og græde i en flaske
Tingene sejler, jeg har ikke den nødvendige
kondition til at være boheme trippet
til dørs
Men fuck that noise, for nu et falske ung
Jeg skriver jo stadig, jeg kollager
Jeg er endda begyndt at male igen
og huske ud i nettets dyb: kunst

Der var Saga: "Scratching The Surface" (1983) og Pretenders: "Thin Line Between Love and Hate" (1984). Rockw… en af døgnflue… ikke uden taler… Jackson levered… på hans 1984-h… body's Watching… der også blev fil… spøjs video til) o… (samme år) var e… ballade. Diskogra… Rockwells første d… album, Somebody… ing Me (1984), er b… kun udgivet på cd … korea af alle steder.

Videoen til Queen: "Radio Ga Ga" (1984), med klip fra stumfilmen Metropolis, gjorde stort indtryk på mig. Eddy Grant: "Romancing The Stone" var et dejligt sommerhit i 1984; modsat hvad man kunne forvente, blev det ikke benyttet i filmen af samme titel, bortset fra en kort instrumental passage. Sangen optrådte end ikke på det officielle soundtrack!

…butiksruder. Her var intet at komme efter. Ikke noget som helst.

…te at ignorere dem. Jeg hang ud med heavy rockere…

…Studieværterne i min ungdom havde en vis selv… …dvalget og …smække et …ter diktat …r gang, i …et kunne …om Alan …nstrumen… …peline" …eligt pro…

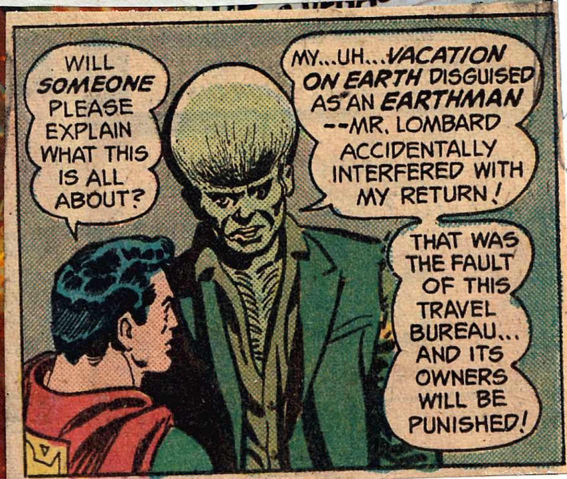
There are the young men, but where have
they been? Jeg er for gammel til Ian Curtis
til at dyrke alt det crap igen
Jeg har en masse new wave i skuffen
massive stabler af CDer

…LUB …STORY

minder om noget, jeg forsøgte at føle
Pretenders Larsen, dengang som nu

…DC. Hvad der ligger af musikforretninger? Jeg har hverken navne eller gadenumre præsent, det er for længe siden. Men lad mig nu se. Kommer jeg fra gymnasiet, støder jeg først på en lille pladeimportør, på venstre side. Man skal op ad et trappetrin, når man kommer ind. Han er tynd, har moustache og ligner en disker. Experten på Kordilgade, venstre side oppefra, en stor, velassorteret forretning. Altid masser…

gram som Fiskeritidende baromenter, til de måtte dagede Robyn Hitchcock, musiksamling af i dag er

BAGTALEN

Et bundt hæftede ark er unægtelig old hat anno 2015, men det har helt fra starten af moret mig at udgive små pamfletter og rettelsesark. Hvorfor droppe dette og pludselig blive konform, her i bladets fjortende år? Jeg ved, at der er nogen derude som begejstret samler småtryk og jeg synes, det er fantastisk fedt, at den type af personer stadig findes. *Obskuriøst* har altid hyldet samlerånden.

Grunden til at jeg satte mig ned og skrev dette nyhedsbrev, skal findes i min rastløse natur. Det seneste blad var gået til tryk; det sidste punktum sat, jeg kunne ikke udrette mere, *it's beyond my control*. Ventetiden gnavede mig. Det gør den altid.

Kald mig forfængelig og selvoptaget. Jeg havde brug for at sende noget ud i verden, her og nu, en lille vinteroverraskelse. Jeg skrev det første ark og tænkte, nå, det rækker vist, hvor er adressebogen og kuverterne? Men så fik jeg influenza og måtte holde næsen inden døre og så kom der alligevel mere. To sider, tre, fire, fem. Noget skal man jo finde på.

(fra nyhedsbrev nr. 1, januar 2015)

vil og frit give udtryk for
a.1900 år siden, i forordet
g år 69. Det var dengang.
nger og andre krænkelser
føres begrænsninger af
ffentlige debat. Ikke sært,
r storpolitikken og vender
ort ud. Som entusiastisk
11.december 2002 som et
ophæve importbegræns-
iktere af benhårde lobbyis-
g æd og de onde lo den
så forarget over dette, at

nrik Larsen
an Kellers vej 37, 2.tv
50 København SV
fo@cultmovies.dk

lger svarede selvfølgelig aldrig.

en over lå jeg med stærk forkølelse, så billedserien til højre forestiller ikke redaktøren under ind-
lse af hytarscigaren, men er taget på et tidligere tidspunkt (tak til Palle Stohe for serien). Det sværeste

FAKE NEWS
2015-2017

Love". ceret og skrevet, hans egne ting fra perioden er noget lort. The Stranglers var konger på Det elektriske

(1989) er stadig god. Husker Dü, The Pixies, Gun Club og så videre. Jeg op-

gik jeg i stå, musik-alsk. Det skete ligesom bare og jeg kom aldrig rigtig med på beatet igen. Min

et årti. Selvom den sidste fysiske butik nok har lukket og slukket til den tid.

Det begyndte en råkold, rastløs dag, tidligt i december 2014. Jeg trak de gamle notesbøger frem fra skufferne og gav mig til at læse. Hver gang, jeg fandt en interessant tekst, satte jeg en gul seddel ind på siden. Det blev til mange gule sedler, den vinter.

ums tekniske begræns ninger. Intet medium kan lagre musikken uden at forringe den, men forma

elektrisk, kunne lytteren skrue op for lydstyrken. Det eneste problem var kun, at nålestøjen også blev forstærket

forfra. Senere udviklede man "auto-gain", som selv forsøgte at hæve og sænke ved at måle på signalstyrken. I dag foregår det på computere, og hver lille bid af musikken kan ændres et utal af gange, indtil den ønskede lydstyrke er opnået. Computeren har den evne, at den kan overskue hele optagelsen og derfor beregne yderpunkterne i volumen, før kompressionsforholdene beregnes. Compu-

kompensere for de svage forstærkere, som faktisk har svært ved at forstærke dybe toner, fordi de kræver meget råstyrke af forstærkeren. Bassen bliver også hævet for at skabe musik, som skaber en anden stemning end almindelig lytteglæde. Bassen skaber "fredagsstemning" (foruden søvnløshed for nogle).

Pladeproducenten kan ikke

Nå, måske var dagen ikke råkold, men det *kunne* den have været. Vi var i den mørke tid og jeg sad med en oparbejdet depression. Dette var min måde at tackle mørket på, min terapi, min selvmedicinering. Kinabøger, "telefonbøger", kladdehæfter, smarte notesbøger henvendt til unge, købt i det lokale supermarked: frem med det hele. En springende kronologi, hvor nogle bøger kørte regelmæssig frem og pludselig på de allersidste sider havde noter fra forskudte år. Alle disse forsøg på at skrive artikler, dengang bladet lå stille... skønt jeg var klar over, at meget blot var tanker i tomgang, ren øvelse, mekaniske bevægelser, kunne det være interessant at se, om der var tekster i mellem, som kunne reddes.

Resultatet, *Obskuriøst nr. 15*, må være det blad som har gennemgået flest redigeringsfaser. Fra en warts and all klods på 40 sider, med samtlige skitser i rå form, over en selvoptaget Ed Larsensk rejse ind i obskuriøst farvand, med logbogsnoter om midtvejskrise og angst, til noget, der på en særegen, snørklet facon blev et *Obskuriøst Greatest Hits*. Hammer horror, peplum drama, *Doctor Who*, heavy metal, gamle bøger, Robyn Hitchcock, spaghetti western…

(fra nyhedsbrev nr. 2, september 2015)

Rygter om at Nixon vil gå af

Washington, mandag (RB-Reuter). Den amerikanske hovedstad summede natten mellem søndag og mandag med rygter om, at præsident Nixon forbereder en tale til nationen, hvori han vil annoncere sin tilbagetræden. Rygterne [illegible] som

Nixon indkaldte til søndag aften. Mødedeltagerne var hans allernærmeste rådgivere samt to af hans mest brugte tale-forfattere.

Mødet blev hævet mandag morgen, og deltagerne tog tilbage til Washington fra Camp David, hvor mødet fandt sted.

Det var ikke muligt at få kommentarer fra mødets deltagere, men præsident Nixons pressesekretær Ronald Ziegler sagde, at der ikke var planlagt nogen erklæring til befolkningen »i hvert fald i denne uge«.

Blandt rådgiverne, der blev kaldt til Camp David, var bl. a. stabschefen i Det hvide Hus, Alexander Haig, Ronald Ziegler og Nixons Watergate-sagfører James St. Clair. Yderligere opholder Nixons nære personlige ven Charles Bebe Rebozo sig i Camp David.

Hvis ikke Nixon forbereder en tale, hvori han vil bekendtgøre sin tilbagetræden, så mener iagttagere i Washington, at han vil forsøge en sidste chance for at få vendt stemningen til fordel for ham

ORRIS AUSTIN

d et godt tilbud til D[illegible]

HOLBÆK, Østre Hou[illegible] vej. Telf. 43 43 00

NYKØBING, N[illegible] ken. Telf. 41 00 2[illegible]

Døvstum gravede friske lig op og drak deres blod

Den 41-årige døvstumme Kuno Hofmann fra Nürnberg i Vesttyskland kommer i dag for retten i én af Vesttysklands uhyggeligste mordsager i de seneste tiår. Kuno Hofmann står anklaget for mord på et ungt elskende par, men han har yderligere i et håndskrevet brev til retten indrømmet, at han ved 35 lejligheder har gravet friske lig op fra forskellige kirkegårde, hvorefter han har drukket ligenes blod.

Det unge par Kuno Hofmann indrømmer at have myrdet, blev også mishandlet efter døden. Kuno Hofmann skar deres pulsårer op, hvorefter han drak deres blod.

Kuno Hofmann har i sin skrevne indrømmelse til retten skrevet, at han blev interesseret i sort magi og satanisme efter at have læst en bog om emnet. I 35 tilfælde brød han ind på kirkegårde over hele Vesttyskland og gravede lig op dagen efter begravelserne, hvorefter han drak ofrenes blod. Ved et tilfælde blev han overrasket af en vægter, som han forsøgte at dræbe.

Anklageren ved retten i Nürnberg har afvist at tage hensyn til Hofmanns bekendelser og anklager ham kun for mordet på det unge par, som Hofmann overraskede i en skov, mens de havde samleje. Han skød parret og mishandlede bagefter ligene under udførelse af et satanisk ritual.

Bedre vejr!

Der er håb forude, skriver meteorolog Stig Norup i Jyllands-Posten. Tirsdag og onsdag vil en højtryksryg passere Danmark, og derefter kan vi vente solrigt og noget varmere vejr. Næste weekend er der chance for godt vejr en fredag eller lørdag eller søndag, men udsigterne for august som helhed er ikke alt for lyse.

Sjællands Tidende man. 5. august 1974
Skulle have været bragt som bonus i et nyhedsbrev.

svage passager. Da lytteren … man spole tilbage og starte … bliver ikke kun hævet for at … artikel. Redaktøren)

NYHEDSRØV

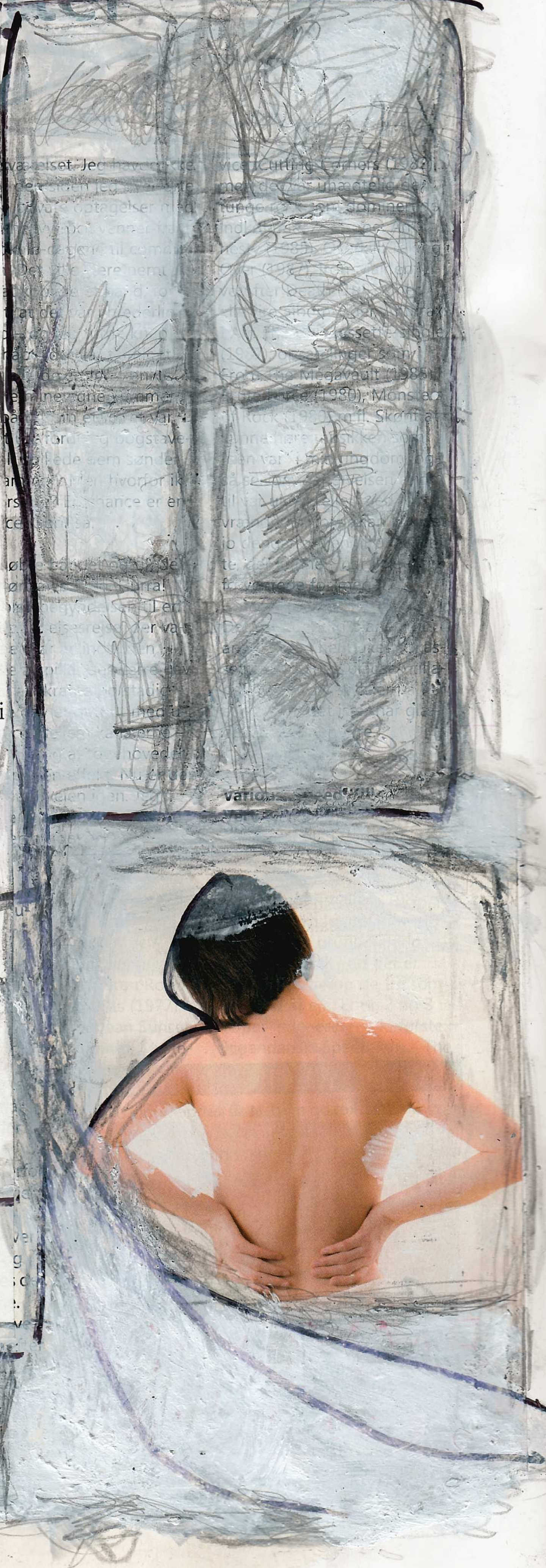
Jeg fik for nylig et slags anfald, over det med bladet. Et af disse "nu kan det også være lige meget" øjeblikke. Min gode ven Jesper Mørch som ofte må læægge indboks til redaktørens jeremiader påpegede engang, i en lignende situation, at det jo var mit blad og at jeg kunne skrive "røv" på alle siderne, hvis det var det, jeg ville. Hvortil jeg svarede, at det nok var lidt sent at genoplive dadaismen.

Bag ironien forstod jeg naturligvis Jespers pointe. Som fanzine-udgiver er man helt sin egen herre. Baggrunden for mit anfald var, at jeg sad og svedte over *Obskuriøst nr. 16*. Jeg havde givet bladet titlen *"Tidens gang i tv-land"* og hensigten var at afrunde tv-indeks artiklerne som havde kørt over en del numre, med en artikel om dansk licens-tv 1997-2000. Men jeg kunne ikke finde på noget at fortælle. Alt benarbejdet var overstået: affotografering af oversigter i gamle aviser, genrerelevante film og serier noteret, dvd'er fundet frem fra gemmerne, flere indkøbt osv. Jeg er fyr og flamme i researchfasen. Når der så skal skrives for alvor, bliver det straks vanskeligt. Det er her, de store planer ofte dør.

"Det er jo dit blad." Jeg kæmpede med et selvskabt problem. At lukke bladet, faldt mig ikke ind. Men hvorfor ikke bare droppe at skrive om film, hvis det var sådan en belastning? Ville det så stadig være *Obskuriøst*? Tja... behøvede det?

(fra nyhedsbrev nr. 3, december 2015)

(PS. "Tidens gang i tv-land" er til dato ikke udgivet i den ordinære bladrække. Jeg bragte et uddrag i kollage-hæftet Obskuriøst nr. 14B, sommeren 2017.)

TINGENE FORSVINDER STADIG

Jeg ved, at jeg kan være melodramatisk i mine essays og lederartikler. Men når jeg gang på gang har påpeget, at "tingene forsvinder", så det jo altså desværre rigtigt nok. De som følger med i mediernes kulturstof ved, at bogen som fysisk fænomen er på retur. Det er en benhård kendsgerning og gælder såvel for de nye salgsvarer (forlag og forhandlere lukker på stribe) som brugtvarerne (antikvariaterne og de små gustne hjørnekiosker lukker også). Senest har der været fokus på den vilde udrensning af materialebestanden (op mod en tredjedel!) på Københavns Hovedbibliotek.

Men København er blot det mest grelle tilfælde. Bogens sidste bastion, folkebiblioteket, vakler, landet over. Nye og gamle bøger som ikke opnår tilstrækkelig antal udlån kasseres i et omfang som aldrig før. Nogle steder dumpes de administrativt, uden skånsel; andre steder forsøger bibliotekarene at redde, hvad reddes kan, men det er en kamp, de er dømt til at tabe.

Der har altid fundet en vis udlugning sted. Alligevel og med fare for at viderebringe en fejlopfattelse, minder filtreret gennem lyserødt glas, var der en tryghed, en stabilitet ved at komme på min ungdoms folkebibliotek. Jeg kunne låne den samme bog, endda det samme eksemplar, år efter år, og skulle den endelig være udlånt, kunne den skaffes andetsteds fra. Bøgerne blev som tommelfingerregel stående på hylden, til de var slidt op. Og kneb det med pladsen i publikumsarealet, så røg de i magasin. Fjernmagasin, om nødvendigt. Utænkeligt i dag.

Jeg trak kraftigt på bibliotekerne, da jeg skrev *Bibliotek Obskuriøst*. Hovedparten af det rekvirerede materiale kom fra Depotbiblioteket (med dets grimme stregkodelabels på bogens forside), plus en håndfuld fra Roskilde Bibliotek. Roskilde har en skøn samling af ældre bøger for børn og unge, navnlig indenfor fantasy og science fiction, men de fleste kun i ét eksemplar og når *de* er slidt op, er der kun Depotet og Det kongelige biblioteks læsesal tilbage.

(af Bogen – det gamle skidt, fra nyhedsbrev nr. 5, marts 2016)

Vil nogen skubbe til redaktøren, han sidder vist fast i en rille? Tak. Jeg har købt en del omnibusbøger selv, mest i genbrugsbutikker. Janus Andersen og Thomas Winther, der som jeg elsker at besøge slige steder, hjalp til, med flere fund. Det er ikke *håbløst* at kaste sig ud i et sådant samleprojekt nu til dags, men det kræver flid og held. Jeg besøger mindst én genbrugsbutik om ugen. Ni ud af ti gange møder jeg kun det sædvanlige ragelse: bogklubbøger uden omslag, gamle kogebøger og de efterhånden obligatoriske stakke af lasede Anders And blade. Den tiende gang... well, flid og held.

Særlig på albumfronten har jeg været heldig. Det var ellers en bekymring, da jeg flyttede fra København, at sådan noget ville være umuligt at opdrive i provinsen. Jeg samler især på klassiske europæiske tegneserier. Der er sgu nok lidt panikalder over projektet, da det fortrinsvis er titler, jeg læste på folkebiblioteket som knægt, men aldrig rigtig fik taget mig sammen til at købe selv, for der var så meget andet og jeg kunne jo altid låne dem igen. Okay, jeg havde et par enkelte albums selv, gamle fødselsdagsgaver og den slags, og de sidste år i København fik jeg købt en smule mere...

Provinsens butikker overraskede positivt. Det er blevet til en komplet *John Difool*, en komplet *Steen og Stoffer*, en næsten komplet *Linda og Valentin*, *Vakse Viggo* og *Lucky Luke*, en hulens masse *Splint & Co.*, *Smølferne*, *Flip & Flop*...

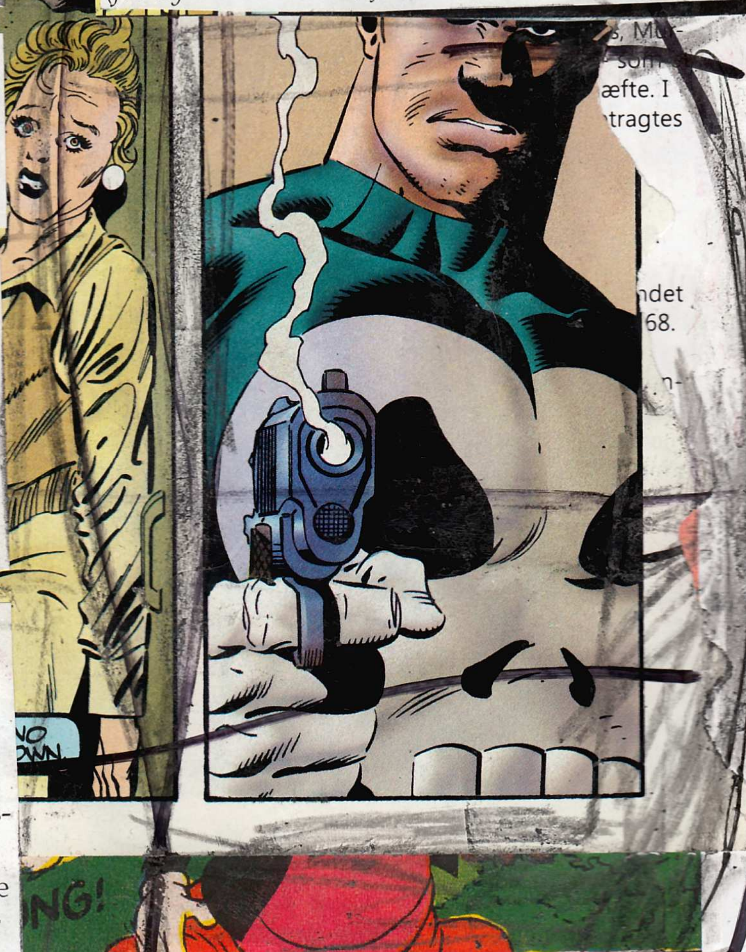
Og så er der *Tintin*! *Tintin* vil altid indtage hæderspladsen, fordi serien fyldte så meget i min barndom og måske er den eneste tegneserie, der stadig kan bibringe mig en følelse at være tilbage i "dengang". Derfor er det også tosset, at jeg smølede med at få den hjem. Men der var nogle år, hvor jeg bare ikke orkede *Tintin*. Læseren kender sikkert til fænomenet.

For en to-tre år siden fik jeg så lyst til at fylde hullerne ud og det skulle naturligvis være de gamle oversættelser. Men hvad nu? *Tintin* var blevet sjælden, nærmest umulig at komme i nærheden af. Jeg kunne kun finde helt gamle udgaver - fra dengang Carlsen hed Illustrationsforlaget - på markedet og priserne lå typisk på en 2-300 kroner og opefter. I top stand kunne de nærme sig en tusse. De mange senere oplag var som fordampet!

Jeg må indrømme, at jeg stort set opgav jagten her og der, tog til takke med nogle lasede bibliotekseksemplarer fra en genbrugsbutik og lod det så være ved det. Indtil heldet var med mig. Pludselig væltede det med *Tintin* i genbrugsbutikkerne. Inklusiv dem fra Illustrationsforlaget. Jeg fik efterhånden puslespillet til at gå op. *Koks i lasten* var det foreløbig sidste (af en eller anden grund lader dette album til at være mere sjældent end resten). Jeg mangler stadig *Tintin i Congo* og *Tintin i Sovjet*... og det er sådan set okay. Ikke fordi jeg vil være hip og politisk korrekt, jeg har *aldrig* brudt mig om dem.

En spøjs sidegevinst var fundet af *Det hemmelige våben* som kasseret bibliotekseksemplar. Forrest i albummet sad der et ekslibris for Søllerød Kommunes Børnebibliotek. Vi havde boet i Holte, til jeg var femten og det var første gang siden dengang, at jeg så det ekslibris igen! Søllerød Kommune eksisterer ikke længere som følge af sammenlægningerne, men det var altså et minde fra min barndoms kommune og teoretisk set kunne jeg have lånt lige netop dette eksemplar... ja, det har jeg sikkert gjort.

(fra nyhedsbrev nr. 6, juni 2016)

kuldepistol. End ikke Super- Grønspætterne: Kæmpe-

Jeg har netop modtaget oplaget af *Obskuriøst nr. 16: Obskuriøst Scrapbog* og det ser fint ud. Eller rettere, trykkeriets gengivelse af materialet blev vellykket. Der var forsvundet en del detaljer i overførslen fra analog kilde til digital master, bl.a. fordi jeg havde klippet siderne om igen og igen, med det resultat, at de var blevet ujævne i overfladen. IKKE det ideelle udgangspunkt for en scanning. Samtidig sloges jeg bravt med moire effekten fra de mange udklip og måtte tage beskidte filtreringsknеb i brug. Hvilket igen gik hårdt ud over mine kunstneriske blyantsstreger. Alt i alt afveg det færdige blad en del i udseende fra originalen. Nå, det var en del af eksperimentet. En professionel i faget, bevæbnet med overlegen softwarepakke og en større tålmodighed end min egen, havde nok kunne presse mere ud af siderne, men jeg er jo blot en amatør, der fik en idé og var stædig nok til at føre den ud i livet, fordi... hvorfor ikke.

Engang var det analoge blad hverdagskost. Jeg tænker på de frodige halvfjerdsere, hvor alle, der kunne skaffe sig adgang til en fotokopimaskine eller spritduplikator, og havde noget på hjerte, udgav hæfter og blade om alt muligt. Trenden fortsatte op gennem firserne, hvor det tekniske udstyr blev stadig mere avanceret, men det er især i halvfjerdserne, at mangfoldiggørelsen af mangfoldigheden stod stærkest.

Jeg indrømmer, at teksterne i det nye blad kan virke lidt tynde. Der er en del improvisationer og resten er skrevet efter ganske løst forlæg og med lemfældig korrektur. *Obskuriøst Scrapbog* var først og fremmest et eksperiment i form og som sådan synes jeg, det er lykkes.

(fra nyhedsbrev nr. 7, juli 2016)

GENIUS

t analogt blad! Produceret i hånden, bortset fra artiklerne, skrevet i tekstbehandling og printet. Hvilket strengt taget ikke er så forskellig fra en gammeldags skrivemaskine. Slutresultatet er stadig et sammenklippet, sammenlimet, fysisk manuskript. Jeg tvivler på, at *Obskuriøst Scrapbog* er det *eneste* af sin slags herhjemme, trods forfængelighedens tanke; der skal nok findes andre hobbyister, der fedter med noget tilsvarende, men det er, i hvert tilfælde, i den grad at gå imod strømmen, her i 2016, hvor man dårlig nok kan klare sig socialt uden en iPad og hvor alle de gamle fysiske medier: musik, film, litteratur omtrent er emigreret til den virtuelle verden, all the way.

blat og grønt lys, må billedrøret i en farve-TV-modtager være af en ganske særlig konstruktion. Røret, som kaldes et tricolorrør, er ikke blot udstyret med tre elektronkanoner svarende til TV-kameraets tre kamerarør, men er også forsynet med en ganske særlig fosforbelægning.

Mens det var tilstrækkeligt at give det sort-hvide billedrør en fosforbelægning, må farvebilledrøret forsynes

biperson ... langtidsholdbar. Hans funktion svarer cirka til Moby Ands i andeverset, en vandtaxi tjeneste for Mickey og

len. AA 8-10/1969. Tegn: Paul Murry. En ny tyvebande er på spil og ingen kan modstå deres

en proper håndtaske) bliver pludselig en trussel. Super-Mule må i aktion.

Sherlock Holmes parodien Herlock Shomes (som i sin danske debut var udstyret med det

Vi bliver uundgåeligt ældre og verden forandrer sig uophørligt. To hårde kendsgerninger, der ikke er til at komme uden om. Vi får hjemme pc, vi får internet og det er fint nok. Det er rart at kunne følge med og så alligevel lukke det ene øje for tidens gang og lade som om, den står stille eller i hvert tilfælde næsten stille. Nogle ting omkring os har altid været der og vil altid være der. Sådan da. Måske er det ikke plader, de sælger flest af i musikforretningen, nu er det cd'er (og plader igen, men det er vist sådan en modeting). Vi kan ikke gå ned og leje film på vhs længere, nu er det dvd eller måske Blu-ray. Det er okay. Vi omstiller os. Vi kan i hvert tilfælde stadig finde nussede krimihæfter til en femmer stykket i den lokale byttebiks, dét har ikke ændret sig, ha, ha... indtil vi pludselig ikke kan *nogen af delene*, fordi stederne er lukket og slukket og det hele røget på nettet. Og de kunstnere og kendisser, vi voksede op med, de som ikke blot var døgnfluer, men hang på, hang i og leverede deres produkt, år efter år, stabile pejlemærker i vores verden, gode gamle *den* og *den*, well, en dag, så kunne de ikke mere, men røg på plejehjem eller døde, ganske lige pludselig og når vi har været gennem den oplevelse nogle gange, tidens barske hammerslag, så er verden blevet mindre velkendt og til at stole på, sådan generelt.

I sommers købte jeg det dengang aktuelle nummer af *Metalized*. Egentlig ikke nogen udgivelse, jeg læste fast i min ungdom, hvor jeg mere var til *Metal Hammer*. Måske købte jeg bladet den dag i ren forbløffelse over at finde sådan et fortidslevn af en bekendt, kilet ind mellem glittede livsstilsblade om alt lige fra graviditet til årgangswhisky, i *7-Eleven* kiosken (og jeg noterede mig ved samme lejlighed den triste tegneseriesituation, reduceret til blot *Anders And* og *Basserne*). Nå, men jeg kom hjem og begyndte at bladre, da det i al sin gru gik op for mig, sådan rigtig for alvor, at jeg overhovedet ikke havde fulgt med i heavy scenen siden cirka 1995 og ikke kendte navnene på alle disse nye bands, endsige anede, hvordan de *lød*.

Det var Larsen på det dybe vand. Jeg mærkede koldsveden pible frem på panden, mens jeg mentalt klamrede mig til de få genkendelige navne i koncertannoncerne: Okay, så *Iron Maiden* turnerede og Eddie monsteret så skrappere ud end nogensinde. Ligeså *ZZ Top*, gamle mænd nu, men de to frontfolk har været snedige nok til at bære fuldskæg i mange år, så at man knap nok mærker forskel. *Anthrax* i Pumpehuset 11. juli, bandfoto... okay, det der var bare sørgeligt. Og en Monsters of Rock promo poster, hvor jeg med glæde genkendte *Slayer*, *Megadeth* og *Testament* og... damn it. Det blev ikke meget bedre i anmelderspalterne: *Deep Purple* oldie koncert cd (uden Blackmore og Lord er det ikke den ægte vare længere, men navnet, bevares), *Doro* (cool nok), *Fates Warning* og *Flotsam And Jetsam* (ikke hørt en snus med dem siden 1986), *Virgin Steele* (ældgammelt band, var vist hæderlige nok) og... og... og jeg lagde magasinet fra mig.

(fra nyhedsbrev nr. 9, september 2016)
(ikke-bearbejdet tekst)

Blake's 7 (på dansk: ***Mytteri i rummet***) er et godt eksempel på film og serier, jeg anskaffer i researchfasen til en tv-artikel, kun for at måtte lade dem ligge og samle støv, grundet tidspres.

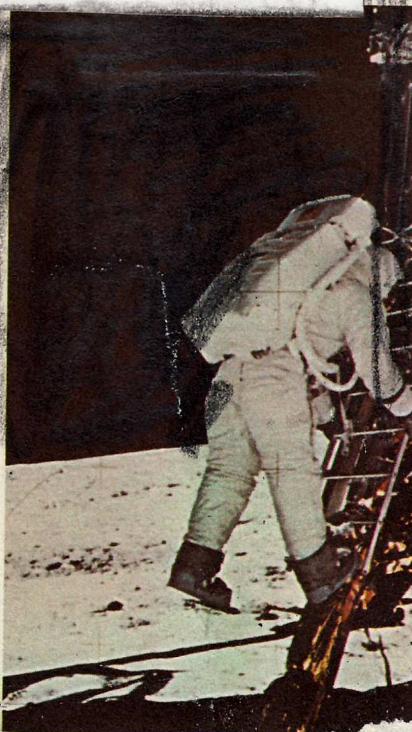
Jeg købte sæson 1 på dvd i sommers, men fik ikke set den; i stedet fokuserede jeg i min serieomtale i *Obskuriøst nr. 13 Genbrug* på, hvilke afsnit, DR havde vist. Nå, nu skulle det altså være, her i julen. (Jeg overvejede, for eksperimentets skyld, at begrænse oplevelsen alene til DRs udvalg af afsnit, men endte dog med at se hele sæsonen.) Serien viste sig at være glimrende. Første sæsons hovedforfatter, Terry Nation, er nok bedre kendt som forfatter til adskillige historier i den gamle ***Doctor Who*** tv-serie, herunder som opfinder af monster racen The Daleks; mens underlægningsmusikken leveres af Dudley Simpson, der også stod for samme til ***Doctor Who*** 1964-80 (og jeg turde sværge på, at Simpsons musikalske væverier sine steder er direkte genbrug). Lægger man dertil BBC's forsøg på at bygge et komplet fremtidsunivers på et minimalt budget, hvilket i den grad udfordrer seerens evne til suspension of disbelief... tja, så kommer resultatet unægtelig til at smage af ***Who***. Ganske vist en mere straight, mere "voksen" fortælling...

Blake's 7 benytter sig flittigt af den velkendte rutine fra serier som ***Star Trek***, ***Månebase Alpha***, ***Stargate SG-1*** (iht. de tidlige sæsoner), ***Farscape*** osv.: Mandskabet lander på en planet, hvor der foregår mærkværdige ting, måske en eller anden total bizar kultur, måske en gal videnskabsmand eller noget med magi og efter at have løst problemerne, tilintetgjort den hemmelige base eller bare flygtet, med mange ubesvarede spørgsmål i kølvandet, hører vi aldrig mere til *det*. Videre til næste eventyr.

Heldigvis besidder serien et *vist* mål af kontinuitet mellem de enkelte afsnit, der *er* en fremadskridende fortælling, handlinger vil ofte afføde konsekvenser osv. (Noget, der virkelig pissede mig af ved *Månebase Alpha* var en komplet mangel på kontinuitet og udvikling af personerne. Intet betød noget. Jeg ved, serien var tilrettelagt sådan, for at de tv-stationer som købte den kunne programsætte afsnittene lige som de ville. Den originale *Star Trek* lider af det samme syndrom, men af en eller anden grund generer det mig ikke rigtig der.)

Som nævnt i *nr. 13 Genbrug* stoppede DR ikke alene serien efter sæsonfinalen, nej, kanalen erklærede, at der ikke fandtes flere afsnit og at alle heltene var døde! Nu har jeg set den famøse finale og det er tydeligt, at rumskibet som sprænges i luften til sidst, med heltene om bord, er en computersimulation som udspilles på en skærm. Det sker ikke "i virkeligheden". En fræk løgn fra DR, men de færreste har haft mulighed for at spole tilbage og gense scenen; videomaskinen var endnu langt fra hver mands eje i december 1980.

(fra nyhedsbrev nr. 11, december 2016)

SIDSTE NYT!

Syv måneder røgfri. Intet at prale af, jeg skal ikke spille hellig. Og gamle vaner er altså ikke sådan at ryste af sig. Sent om natten ved computeren sker det stadig, jeg mærker trangen til en pibe krible rundt som et kulret insekt, derinde i hjernen. Så fylder jeg det slidte, brune lerkrus med kaffe på ny, sort og bitter som et sjællandsk provinshul, og tyller i mig. Celtic Frost artiklen blev komponeret over nogle nætter, i én massiv koffeinrus, og uden at jeg bagefter rettede noget særlig. Bare derudaf, med alle de små detaljer og anekdoter, jeg kunne komme i tanke om, kastet ind i mixet.

Prioriteter, prioriteter. Jeg tumler på andet år med adskillige ideer til det næste *Bibliotek Obskuriøst*. Det kniber med at lægge sig fast på en. Jeg vil gerne samle mine nyhedsbreve eller i hvert tilfælde et udvalg. Jeg har løse planer for *nr. 19* og *20*. Hvordan realisere alt dette? Crowdfunding var en idé, men så skal jeg sælge mig selv, noget som aldrig har været redaktørens stærke side.

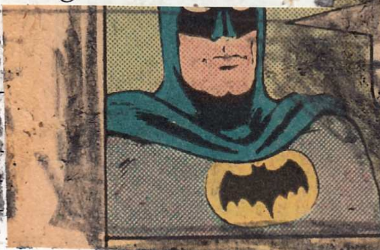
Det ideelle var, hvis der pludselig kom en excentrisk millionær trillende forbi med en pose penge og sagde: *Verden har brug for Obskuriøst, min dreng!* Desværre sker den slags alt for sjældent i virkeligheden.

(fra nyhedsbrev nr. 12, juli-august 2017)

Apropos, så omtalte jeg kollage-projekterne i lederen. Min håndredigering har udviklet sig til en selvstændig hobby. Det er blevet til blade produceret i kun ét eksemplar (nemlig originalen selv) og et A5 hæfte, bestående af klippe-klistre overskrifter, *Øbo Kursist*, som endnu ligger og venter på en udgivelse, hvis jeg da nogensinde får råd.

vare. Store stygge ulv er naturligvis langt fra henrykt ved besøget...

Onkel Joakim. Forgæves flugt. AA 51/1972. Forfatter: Carsten Jacobsen. Tegner: Antoni ...

...meningen, jeg ville
...meldt filmen i Obs
...købte den på dvd
...e for øje, for, tja,
...også længe siden.

Mickey Mo... på sen... Tony.

...Min oprindel
...for titlen s
...Heine og
...husker det)
...vor de byt
...et frem og
...mødtes hos
...i Sydhavne
...mslaget

...overhove- det har ... noget, træk- ker Fedtmule et strandtæp- pe frem fra bagagerummet. Typisk nok viser tæppet sig ... mod...

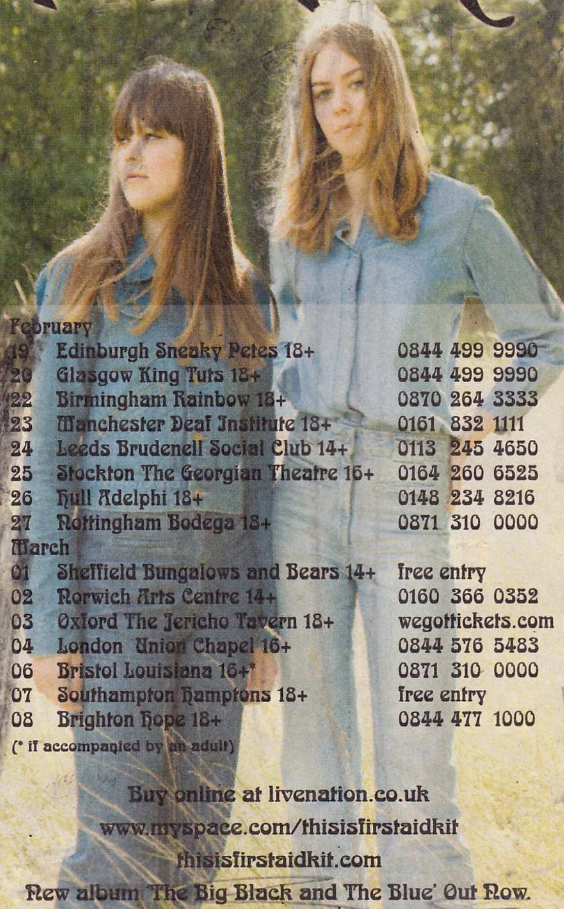
det ikke er nemt at opkræve penge af en ægte heks.

Madam Mim. Troldom og fortrædelighed. AA 33/1973. Tegner: Antoni Gil-Bao.

Bjørne-banden bliver ved ... et ...

February

19	Edinburgh Sneaky Petes 18+	0844 499 9990
20	Glasgow King Tuts 18+	0844 499 9990
22	Birmingham Rainbow 18+	0870 264 3333
23	Manchester Deaf Institute 18+	0161 832 1111
24	Leeds Brudenell Social Club 14+	0113 245 4650
25	Stockton The Georgian Theatre 16+	0164 260 6525
26	Hull Adelphi 18+	0148 234 8216
27	Nottingham Bodega 18+	0871 310 0000

March

01	Sheffield Bungalows and Bears 14+	free entry
02	Norwich Arts Centre 14+	0160 366 0352
03	Oxford The Jericho Tavern 18+	wegottickets.com
04	London Union Chapel 16+	0844 576 5483
06	Bristol Louisiana 16+*	0871 310 0000
07	Southampton Hamptons 18+	free entry
08	Brighton Hope 18+	0844 477 1000

(* if accompanied by an adult)

Buy online at livenation.co.uk
www.myspace.com/thisisfirstaidkit
thisisfirstaidkit.com
New album 'The Big Black and The Blue' Out Now.

Bag

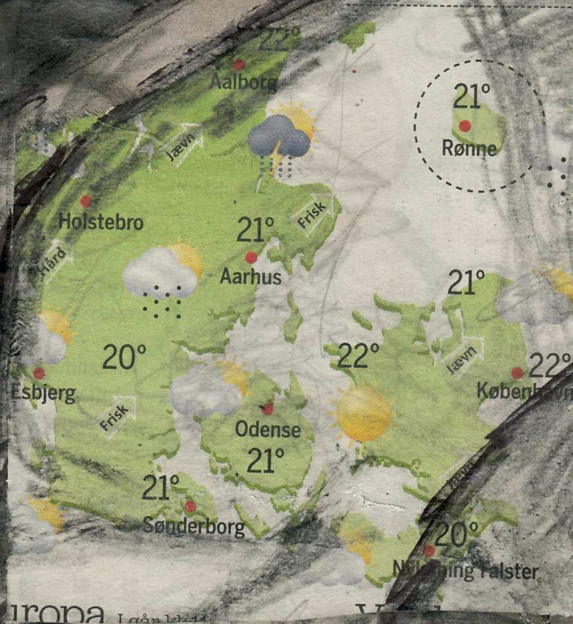
førsteklasses håndværk

4 da

i Fonta

4 da

i Fonta

Decem
lejligh

Da jeg
2012, et
det et
jekt og
ve det
sladde
den g
en fej
met
Rybe
skoc
#1.
båd
bag
sCa
et
hav
lag
#5

retningsudvikling

og, om træ og
Quelle surprise. For nye, unge … dringer, med de dejlige sange

… erden uden-
for skærmens kant, var "Kikke-

juli 2015